

چیرۆکی بهره وونبووه که له ژبانی فهرمووده ناسی سهرده مدا پیشه و شیخ: (محمد ناصر الدین الألبانی)

ک: م/محمد عبد الرحمن لطیف

وتارخوینی مزگهوتی: ئیمامی عهلی / که لار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم وبارك على سيد الانبياء وخاتم المرسلين نبينا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه الى يوم الدين .
ئهم چیرۆکه به شیکێ پرشنگدارو چرایه کی پوونا که له بیره وه ریبه کان و ژباننامه ی زانایه کی ماندوونه ناس و کۆلنه دهر له بواری گه پان به دوا ی زانستی شه رعیدا، ئه و زانا گه وره یه ی که به فهرمووده ناسی سهرده م ناویانگی دهر کردوو و به پینوسه رهنگینه که ی سهدان به ره می به پینو پیرۆزی له بواری خزمه تکردنی فهرمووده کانی پیغه مبه ردا ﷺ له دوا ی خوی به جی هیشته وه، ئه ویش پیشه و شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) یه (ره حمه تی خوا ی لی بیّت):

* به سه رهاتیک ی بی وینه به پینوس ی خاوه نه که ی:

شیخ ئه لبانی له پیشه کی کتیبه که یدا (فهرس مخطوطات دار الکتب الظاهرية المنتخب من مخطوطات الحديث) فهرموویه تی:

(هه رگیز به بیردا نه ده هات که وا نمونه ی ئهم (پیرست / فهرس) ه دابنیم، چونکه ئهمه به شیک نه بوو له پسپۆری مندا، وه من ئه وه نده کاتی فراوانم نه بوو که یارمه تیده رم بیّت بو ئهم کاره، به لام خوا ی گه وره و کارپه ره که ت ئه گه ر ویستی شتیکی هه بیّت ئه و هۆکاره کانی بو ئاماده ده کات، من تا قیکرامه وه به نه خۆشیه کی سووک که تووشی چاوم بوو بوو بو ماوه ی زیاتر له (۱۲) دوانزه سال له وه و پیش، بۆیه دکتۆری پسپۆر ئامۆژگاری کردم به پشودان و ازهینان له خویندنه وه و نووسین و کارکردن له پیشه که مدا (که بریتی بوو له چاک کردنه وه ی کاتژمیر) ^(۱) بو ماوه ی شه ش مانگ .

سه ره تا کارم کرد به ئامۆژگاریه که ی، بۆیه وازم هیئا له هه موو ئه وانه بو نزیکه ی دوو هه فته، پاشان ناخ و دهر و نم ئاره زووی ئه وه ی بو دهر کردم و ئه وه ی بو دهر پازاندمه وه که وا شتیکی ئه نجام بده م له م پشوو به یزاره دا، کاریک که وا - به بۆچوونی خۆم - پیچه وانه ی ئامۆژگاریه که ی نه بیّت، بۆیه (نامیلکه یه کی ده ستنوس) م بیرکه و ته وه له کتیبخانه که دا که ناوی (دم الملاهی) بوو دانانی (الحافظ ابن أبي الدنيا) که وا به پیی زانیاری من له و پۆژگاره دا چاپ نه کرابوو .

^(۱) شیخ ئه لبانی پیشه ی (چاک کردنه وه ی کاتژمیر/ تصلیح الساعات) له باوکیه وه فیر بووه، که توانویه تی به م پیشه یه بژیوی بو مال و منداله کانی په یدا بکات .

بۆیه وتم: ئایا چ ریگریک ههیه له وهی که من که سیک پراسپیرم به نووسینه وهی ئه و (نامیلکهیه) بۆم، وه ههتا نووسینه وهی تهواو ده بیئت و کاتی پووبه رووکردنه وهی دیت له گه ل ئه صله کهیدا ئه و به شیکی باش له کاتی پشودانه که م به سه ر چووه، پاشان دواى ئه وه ده توانم پووبه رووی بکه مه وه، له کاتیکدا که ئه مه هه ولئیکی وای ناویت که پیچه وانیه ئه و باره ته ندروستییه بیئت که من تییدا بووم، پاشان له پاش ئه وه وورده وورده له سه ر خۆم (ته حقیقی) ده که م و فرموده کانی (ته خریج) ده که م و دواتر چاپی ده که یین، وه هه موو ئه وانه ش له چند ماوه یه کدا ئه نجام ده دم بۆ ئه وهی له سه ر خۆمی نا په حه ت نه که م .

جا کاتیک نووسه ره که گه یشته نیوهی (نامیلکه) که پیمی راگه یاند که وا نه قوسانیه کی تیدایه، منیش فه رمانم پیی کرد که وا به رده وام بیئت له نووسینه وهیدا هه تا وه کو ته وای ده کات، پاشان له گه لیدا پووبه روویم کرده وه به سه ر ئه صله که دا، وه دلنیا بووم له و نه قوسانیهی که ئاماژهی بۆ کردو من ده یخه ملئینم به ئه ندازهی چوار لاپه ره له یه که په رده له نیوه ندی (نامیلکه) که دا بوو، پاشان بیرم لیی ده کرده وه و چۆن بتوانم بیدۆزمه وه ؟

وه ئه و (نامیلکه) یه پاریزراو بوو له نیو (به ریگی / مُجَلَد) له و (به رگانه دا / مُجَلَدات) که له نیو کتیبخانه که دا دانراو بوون له ژیر ناو نیشانی (مجامیع) دا، وه له نیو هه ر یه کی که له و (به رگ / مُجَلَد) انه دا زۆربه ی جار چه ندین (نامیلکه) و (کتیب) ی تییدا بوو به چه ندین خه ت و بابه تی جیاوازو به چه ندین په ره ی جیاواز له په رنگو ئه ندازه دا، منیش له ناخی خۆمدا وتم: له وانیه ئه و (په ره وونبووه) له لایه ن (به رگ تیگره که وه / مُجَلَد) به سه هوو تیکه ل کرابیئت به (به رگ / مُجَلَد) یکی تر له م (به رگانه دا / مُجَلَدات) ! بۆیه خۆم بینیه وه به هه موو خواست و گورجوگۆلیه که وه بچمه پیشه وه بۆ گه ران به دواى ئه و (په ره وونبووه) دا له نیو ئه و (به رگانه دا) یه که به دواى یه ک .

وه خۆم له بیرم چووه وه یان خۆم له بیرم خۆم برده وه له ئاست ئه و بواره ته ندروستییه دا که من تییدا بووم، وه ئه گه ر بیرم که وتبایه ته وه ئه و شتی که نه بوو بیکه م به بیانوو بۆ نمونه بلئیم: ئه م به دوا دا چوون و گه رانه پیچه وانیه ئه وه نی یه چونکه نووسینه وه و خویندنه وه یه کی ماندوو کارانه ی له گه لدا نی یه .

وه نزی که بوو له وهی که وا چه ند (به رگ / مُجَلَد) یک تیپه ریتم که چی ناو نیشانی هه ندیک (نامیلکه) و (کتیب) ی چه ندین فه رموده ناسی به ناوبانگ و (حفاظ) ی ناسراو سه رنجی پاکیشام و منیش له ئاستیاندا راده وه ستام و به دوا یاندا ده گه رام و توژیینه وه م تییاندا ده کرد، وه خۆزگه م ده خواست که وا ئه وانه بنووسرینه وه و (ته حقیق) بکرین و پاشان چاپ بکرین، به لام زۆربه ی جار ده یانمبین که وا ئه م سه رو ئه و سه رو هه ندیک به شیان نه قوسانه، بۆ نمونه دووه میانم ده بینیه وه و یه که میانم نه ده بینیه وه بۆیه ده سپیشخه ریم نه ده کرد بۆ تۆمار کردنی له لای خۆم، وه به رده وام بووم له گه ران به دواى (په ره وونبووه) که دا، به لام بی سوود بوو هه تا وه کو به رگه کانی (مجامیع) ته ووا بوون که ژماره یان گه یشتبووه (۱۵۲) (به رگ / مُجَلَد)، هه رچۆنیک بیئت له میانیه ی به دوا دا چوون و گه راندا خۆم بینیه وه که ده ستم داوه ته تۆمار کردنی ناو نیشانی هه ندیک له و کتیبانه ی که پییان سه رسام و دل خۆش ده بووم له نیو ده ستنوسه که مدا، وه ئه وه ش که هانی دام بۆ ئه وه

ئوه بوو كه وا من له ميانه ی گه پانمدا هه نديك له و نه قوسانیا نه م دۆزیه وه تیییدا كه وا پيشتر له دهستم چووبوون له تۆمار كردنیاندا .

وه كاتیک كه (په ره وونبووه كه) م نه دۆزیه وه له نیو ئه و (به رگانه دا / مَجَلَدَات) كه باس کران له ناخی خۆمدا وتم: له وانیه به هه له دوورابیتته وه له نیو (به رگ / مَجَلَدَات) كه له (به رگه كانی / مَجَلَدَات) کتیبه كانی فه رمووده (کُتُب الحدیث) دا كه له کتیبخانه كه دا تۆمار کران له ژیر ناو نیشانی فه رمووده (حدیث) دا، بۆیه دهستم دایه هه لدانه وه یان به رگ به به رگ، تا وه كو هه موویانم ته واو کرد به بی ئه وه ی كه بیدۆزمه وه ! به لām هه روه ها ئه وه نده ی كه خوی گه وره ویستی لی بی کتیب و نامیلکه م تۆمار کرد له لای خۆم .

به و شیوه یه به رده وام بیانووم بو خۆم ده هینا یه وه ه یوام پی ی ده دا به وه ی كه وا (په ره وونبووه كه) م ده ست كه ویست، بۆیه له ميانه ی گه پانم به دوایدا خۆم ده گواسته وه له نیو (به رگه كان / مَجَلَدَات) و نامیلکه كانی کتیبخانه كه دا له زانستیكه وه بو زانستیکی تر، هه تا وه كو هه موو ده ستنووسه (المخطوطات) هه لگی راو و پاریزراوه كانی نیو کتیبخانه كه م کۆتایی پی هینا كه ژماره یان ده گه یشته نزیکه ی (۱۰۰۰) ده هه زار (ده ستنووس / مخطوط) به بی ئه وه ی كه بیدۆزمه وه . به لām دوا ی ئه وه یش هه ر بی ئومید نه بووم، چونکه له ویدا شتیك هه بوو كه به (الدشت) ناسراو بوو، كه ئه ویش بریتی بوو له و په ره و نامیلکه جو ارو جو ره كه له كه کران وه ی كه وا بنه وا کانیان نه ده ناسرا بۆیه دهستم دایه گه پان له نیو ئه وان ه یشدا به ووردی و بایه خ پیدانه وه به لām بی سوود بوو .

له و کاته دا ئیتر بی ئومید بووم له (په ره وونبووه كه)، به لām تیروانیم و بینیم كه وا خوی کارپه ره كه ت و گه وره له پشت ئه وه وه ده رگایه کی گه وره ی لیم کردووه ته وه له زانستدا، كه وا من ماوه یه کی زۆر لی ی بی ناگا بووم وه كو كه سانی تری جگه له خۆم، ئه ویش بریتی بوو له وه ی كه وا له نیو (المکتبه الظاهرية) دا دوپر و گه وه ری هه لگی راوی زۆری تییدا بوو له چه ندین (کتیب) و (نامیلکه) له زانسته به سووده جو ارو جو ره کاندایا كه وا باو باو پیرانمان بۆمانیان به جی هیشتوون (په حمه تی خوی گه وره یان لی بیست)، وه له نیوایاندا چه ندین ده ستنووسی ده گمهنی تی دایه كه وا له نیو جگه له ویدا له کتیبخانه جیهانیه کاندایه یه، له و ده ستنووسانه ی كه تا وه كو ئیستا چاپ نه کران .

جا کاتیک ئه وه م بو روون بوویه وه و له نیو دلما جیگیر بوو سه ره له نو ی بو جاری دووم دهستم کرده وه به تو یژینه وه (خویندنه وه و لی کۆلینه وه) ی هه موو ده ستنووسه كانی کتیبخانه كه له یه كه میه وه تا کۆتاییه كه ی (من أولها إلى آخرها)، ئه وه ش له ژیر پۆشنایی ئه زموونی پیشووم كه وا ئه وه ی تۆمارم کردبوو له نیوانیاندا له و کتیبخانه یدا كه هه لمبژاردبوون و به س، به لām ئه م جاره یان دهستم دایه تۆمار کردنی هه موو ئه وانیه كه په یوه ندیان هه بوو به زانستی فه رمووده وه (علم الحدیث) تییدا، له وه ی كه سوودم پی ده گه یه نیت له بواری پسپۆریه كه ی خۆمدا، هیچ كه نارکه توو و به رده ست كه توویه ك (شاردة و واردة) نه بوو وازم لی هینا بیست ئیلا تۆمارم ده کرد، ته نانه ت ئه گه ر ته نها یه كه په ره یش ببوایه له کتیبیک یان له به شیک (جزء) ی ناسنامه نه زانراویشدا بوویست .

وه كو بلی خوی کارپه ره كه ت و گه وره به هه موو ئه وان ه ئاماده ی ده کردم بو قو ناغی سی یه م و کۆتایی .

که ئه ویش بریتی بوو له توژیینه وهی ئه و کتیبانه توژیینه وهیه کی وورد و درهینانی ئه وهی که تییدایه له فرموده کانی پیغمبر ﷺ له گه ل سه ندو ریگاکانی (أسانیده و طرقة)، وه جگه له مهش له سووده کانی تر .

من له کاتی قوناغی دووهدا هندیك له و سوودانه م هه لده گرته وه که و له خورا دهمدوژینه وه، جا نزیك نه بوویه وه له ته و او کردنیان تاوه کو کاری تی کردم و ههستم کرد به پیوستیتی توژیینه وهیان کتیب به کتیب و بهش به بهش (جزءاً جزءاً) .

له بهر ئه وه قولم هه لکرد و سه ره نوئی بو جاری سی یه م دهستم کرده وه به توژیینه وه، به لام ئه م جاره یان هیچ لاپه ره یه کم وازلی نه ده هیئا ئیلا سه یریم ده کرد، وه هیچ په ره یه کی که نارکه توو نه بوو ئیلا دهمخوینده وه، وه ئه وهی که دهمدوژیه وه له سووده زانستی هکان و فرموده به ریژه کانی پیغمبر ﷺ دهمده هیئا تییدا، تاوه کو نزیکه ی (۴۰) چل بهرگ (مُجَلَّد) م له لا کوبوویه وه، هه ره گ (مُجَلَّد) یك نزیکه ی (۴۰۰) چوارسه د په ره ی تییدا بوو، وه له هه ره په ره یه کدا یه ک فرموده ی تییدا بوو که ده درایه پال هه موو ئه و سه رچاوانه ی که تییدا دوزیمبوونه وه له گه ل سه ند و ریگاکانیاندا (أسانیده و طرقة) .

وه فرموده کانم تییدا ریزکردبوو به پیی پیته کانی فرهنگ (أ، ب، ت، ...)، وه له م (بهرگ / مُجَلَّدات) انه وه هه موو کتیبه دانراو و پرۆزه زانستی هکانم تییده که م، به جوړیک که و یارمه تیم ده دات له سه ر (ته حقیق) ی زانستیانه که ئاسان نی یه بو زۆربه ی زانایان، به تایبته له م سه رده مه دا که و تییدا قایل بوون به گه رانه وه بو هندیك کورتکراوه له زانستی فرموده (علم السحیث) دا، وه بو جگه له وانهش له چاپکراوه کان .

جا ئه م سامانه فرموده ییه گه وره یه که بو من پاشه که وت بوو دهستم نه ده که وت ئه گه ر خوا ئه م توژیینه وه یه ی بو م ئاسان نه کردایه به مه بهستی گه ران به دوا ی (په ره وونبووه که) دا، جا سوپاس و ستایش بو ئه و خوایه ی که به نیعمه ته کانی چاکه کاریه کان ته و او ده بن .

وه به راستی له به ره مه په رۆزه کانی: من له کاتی ئه و گه ران و توژیینه وه یه دا هندیك کتیبی دانراو و بهش و نامیلکه ی به نرخم بو ده رکه وت که و پیشتر بوونیان له نیو کتیبخانه که دا نه زانراو بوو به ئه صل یان به ته وای، ئه وهش به هوی رۆیشتن و نه مانی په ره ی یه که م و جگه له وهش لییدا که و با وایه به هوی ئه وه وه ده توانریت ناسنامه ی دانر و دانراوه که بناسریته وه، یان به هوی که مته رکه وه له نووسی ئه وه دا له سه ر وینه که ی لای خوئی له و کتیبه، یان له بهر جگه له وانه له هۆکاره کانی تر که و که سانی خاوه ن پسپوریتی له بواری توژیینه وه ی ده ستنوسه کاندایه زانن، له بهر ئه وه شاراهه بووه له سه ر (بروکلمن) و جگه له ویش له دانهرانی پیوست، که و به هیچ شیوه یه ک باسیان نه هاتوو له نیو پیوسته کانیاندا، وه هیچی تییدا نی یه که و لییره دا هندیك له کتیبه گرنگه کان باس بکه م ئه وانه یان که و ئیستا دینه وه یادم:

۱- المستخرج علی الصحیحین للحافظ سلیمان بن إبراهیم الصبهانی المملنجی .

۲- مجمع البحرین فی زوائد المعجمین للحافظ نور الدین الهیثمی .

۳- الحُفَاطُ لأبي الفرج ابن الجوزي.

۴- الكلم الطيب لشيخ الإسلام ابن تيمية.

۵- إثبات صفة العلو لله تعالى لابن قدامة المقدسي .

۶- تحفة المحتاج إلى أدلة المنهاج لابن الملقن .

۷- السنن الكبرى للنسائي .

۸- فضائل مكة للحندي .

به لām ئه و بهش (الأجزاء) و نامیلکانه ی (الکراریس) که وای بۆم ده رکه و تن و دۆزیانمنه وه و به هه ندیکیان هه ندیک کتیبی نه قوسان یان ناسنامه نه زانراوم پی ته و او کرد ئه و سوپاس و ستایش بۆ خوا زۆر زۆرن، ئه مه هه ندیکیان هه ندیکه ده یانخه مه بهرده ستت وه کو نمونه :

۱- أحكام النساء لابن الجوزي .

۲- الضعفاء للذهبي .

۳- مسند الشهاب للقضاعي .

۴- الصلاة لعبد الغني المقدسي .

۵- تاریخ أصبهان لابن مندة .

۶- الكلام على ختان النبي ﷺ لابن العديم .

۷- جزء نعل النبي ﷺ لابن الیمن ابن عساکر .

۸- المغازي لابن إسحاق .

۹- صحيح ابن حبان .

به پراستی ئه م پی پسته به ره می هه ولیکی تا که که سی بوو، وه هاندر و پالنه ریکی خویی بوو له که سی که وه که و کارمه ند نه بوو له و کتیبخانه یه دا، وه له لایه ن کتیبخانه که شه وه ئه و ئه رکه ی نه خرا بووه سه ر و داوای ئه و کاره ی لی نه کراوه، وه له بهر ئه وه ی که له بهرده ستیدا نه بوون ئه وه ی که پیویست بوو له ئاسانکارییه کان بۆ گه رانه وه بۆ ده ستنوو سه کان و توژیینه وه تییا ندا و گه ران به دوا ی به شه نه زانراوه کان تییدا، هه روه کو چۆن نه ریت وایه که له بهرده ستی کارمه ندی نیو کتیبخانه که دایه یان بۆ که سی که وه له لایه ن به ریوه به رایه تیه که یه وه ئه و ئه رکه ی خرابیته سه ر، بۆیه شتیکی سروشتی بوو که و هه ندیک نارپه حه تیم تووش بییت له پیناوی ئه م توژیینه وه یه دا .

جاری و بووه چه ندین پۆرم به سه ردا تی په ریوه که و تییا ندا ناچا بووم بۆ دانانی په یژه و سه رکه وم به سه ریدا بۆ ئه وه ی که بتوانم دهستم بگات به و کتیبانه ی که و له سه ریه ک دانرا بوون به سه ر په فه به رزه کاند، که و چه ندین سه عات به سه ر په یژه وه وه ستاوم بۆ توژیینه وه تییدا هه ر له شوینه که ی خویدا توژیینه وه یه کی خیرا، وه ئه گه ر شتیکم لی ی هه لبرادایه ت بۆ توژیینه وه تییدا توژیینه وه یه کی پشکنین و ووردکاریانه ئه و داوام ده کرد له کارمه ندی تایبه ت به وه که و

بۆمی دابگریت و بیهینیت بۆ لای میزه که دوی ئه وهی کهوا لیستی ناوهکان و ژمارهکان و واژوهکانیام پیشه که شی ده کرد
... .

ئمه بوو چیرۆکی (په ره وونبووه که) که بووه مایه ی ئه وهی شیخ ئه لبانی بتوانیت:

۱ - هه موو کتیب و نامیلکه و په ره که له که کراوه ده ستنوسهکانی کتیبخانه ی (الظاهرية) سی جار بخوینیته وه که وا:

أ / ژماره ی بهرگهکانی (المجاميع) تییدا گه یشتبووه (۱۵۲) بهرگ (مَحَلْد).

ب / ژماره ی ده ستنوسهکانی نزیکه ی (۱۰۰۰۰) ده هزار (ده ستنوس / مخطوط) بوون .

۲ - له میانه ی ئه وه موو گه پان و لیکوئینه وه و تووژینه وه بهرده وامه دا نزیکه ی (۴۰) چل بهرگ (مَحَلْد) فهرموده ی به

دهستی خۆی بنوو سیته وه، که هه ر بهرگیك نزیکه ی (۴۰) چوارسه د په ره ی تییدا بووه، وه له هه ر په ره یه کیشدا یه ک

فهرموده ی تییدا بووه له گه ل سه ند و ریگاکانیاند (أسانیده و طرقة) .

وه ئه گه ر تی پابمینین له م چیرۆکه دا ئه وا زۆر شتمان بۆ دهرده که ویت، له وانه:

۱ - به راستی ئه مه ماندوونه ناسی و هه ول و تیکۆشان و لیبران و هیممه ت به رزی ئه و زانا پایه به رزه مان بۆ دهرده خات

که بوو به فهرموده ناسی سه رده می خۆی، بۆیه به شانازیه وه ده لیم:

أولئك آبائي فجنني بمثلهم ...

إذا جمعنا يا (جهلاء) الجوامع .

۲ - بایه خ دان به زۆر خویندنه وه ی کتیب و تووژینه وه کردن تییدا .

۳ - نووسینه وه ی ئه و سووده زانستیانه ی که له میانه ی خویندنه وه و تووژینه وه دا بهر چاوت ده که ون .

جا بۆ زیاتر روون کردنه وه ی خالی یه که م و دووه م هه ندیک زانیاری ده خمه بهر دهستی خوینهر به هیوای سوود

لئ وه رگرتن:

*** خویندنه وه ی کتیب:**

هه ندیک له دانایان و توویانه: (الکتابُ خیرُ جلیس) واته: کتیب باشتترین هاومه جلیس و هاوپی یه .

ههروه ها و تراوه کتیب: (حاضرٌ نفعه، مأمونٌ ضره، ينشطُ بنشاطك فينبسطُ إليك، ويملُ بملاكك فينقبضُ عنك، إن أدنيتهُ دنا،

وإن أنأيتهُ نأى، لا يغيكُ سرّاً، ولا يفشي عليك سرّاً، ولا ينمُ عليك، ولا يسعى بنميمه إليك)^(۱).

واته: کتیب سوودهکانی ده ستبه جی و ئاماده یه، بیوه ی و بی زیانه، گۆرچ ده بیته وه به گۆرچ بوونه وه ی تۆ بۆیه خۆیت

بۆ ده کاته وه، وه بیزار ده بیته به بیزار بوونی تۆ بۆیه خۆیت لئ ده گریته وه و داده خریته، ئه گه ر نزیکه ی بکه یته وه لیته

نزیک ده بیته وه، وه ئه گه ر دووری خه یته وه ئه ویش لیته دوور ده که ویتته وه، خراپه ی بۆت ناویت، نهینیه کانت ئاشکرا

ناکات، هه وال و قسه ت ناگه یه نیت به کهسانی تر، وه هی ئه وانیشته بۆ ناهینیت به مه بهستی تیكدان و ئاشووب گێران .

(۱) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (۱۵۷) .

وه (الخطیب البغدادي) فہرموویہ تی: (ومع ما فی الکتب من المنافع العمیمۃ، والمفاخر العظیمۃ، فہی: أکرم مال، وأنفس جمال، والکتاب آمن جلیس، وأسر أنیس، وأسلم ندیم، وأفصح کلیم)^(۳).

واته: کتیب له گہل ئوہ شدا کہ چہ ندین سوودی گشتی و شانازی گہورہی تیدایہ بریتی یه له: بہ پیزترین مال و سامان، بہ نرخ ترین جوانی، وه کتیب بی زیان ترین هاومہ جلیسہ، نہینی پاریزترین (یان دلخوشکارتین) هاوپی یه، بیوہی ترین هاودہمہ، پاراوترین قسہ کہرہ .

(قيل لرجل: مَنْ يُؤنسك؟ فضرِب على كتبه وقال: هذه، فقيل: مَنْ الناس؟ فقال: الذين فيها)^(۴).

واته: وتراوه بہ پیاوئک: کئی دلخوش و دلنہ واییت دہکات؟ ئویش دای بہ سہر کتیبہ کانیدا و وتی: ئومانہ، وترا: له خہ لکی؟ وتی: ئومانہی کہ تییدان .

وه (شفیق بن ابراہیم البلخی) فہرموویہ تی: (قلنا لابن المبارک: إذا صلیت معنا لم لا تجلس معنا؟ قال: أذهب فأجلس مع التابعین والصحابة، قلنا: فأین التابعون والصحابة؟ قال: أذهب أنظر فی علمي فأدرك آثارهم وأعمالهم، ما أصنع معکم؟! أنتم تجلسون تغتابون الناس، فإذا كان سنة مائتین فالبعُد من کثیر من الناس أقربُ إلى الله تعالى، فر من الناس کفرارک من الأسد، وتمسک بدينک، یسلم لک لحمک ودمک)^(۵).

واته: وتمان بہ (عبد الله بن المبارک [۱۱۸ — ۱۸۱ ک]): بۆچی کاتیک نویرت تہ او کرد له گہ لماندا دانانیشیت؟ ئویش فہرمووی: دہ پۆم له گہل شوینکہ وتوان و هاوہ لانی پیغہ مہردا ﷺ دادہ نیشم، وتمان: ئہی شوینکہ وتوان و هاوہ لانی پیغہ مہر ﷺ له کوین؟

فہرمووی: دہ پۆم سہیری زانستہ کہ م دہ کہ م و دہ گہ م بہ شوینہ وار و کردہ وہ کانیان، چی بکہ م له گہل ئیوہ دا؟! ئیوہ دادہ نیشن غہیبہ تی خہ لکی دہ کہ ن، جا خو ئہ گہر بگاتہ سالی (۲۰۰) دووسہ د ئہوا دور کہ وتنہ وہ له زورینہی خہ لکی نزیک تر ت دہ کاتہ وہ له خوای گہورہ، پا بکہ له دہست خہ لکی وه کو چۆن پا دہ کہیت له دہست شییر، وه پہ یوہست ببہ بہ دینہ کہ تہ وہ و دہستی پیوہ بگرہ ئہوا گوشت و خوینہ کہت بیوہی دہ بیٹ .

وه (محرز بن جبیر المروزی) فہرموویہ تی: (قيل لابن المبارک: يا أبا عبد الرحمن لو خرجت فجلست مع أصحابك، قال: إني إذا كنت في المنزل جالست أصحاب محمد ﷺ — يعني النظر في الکتب —)^(۶).

واته: وترا بہ (عبد الله بن المبارک): ئہی باوکی عبد الرحمن بۆ دہرناچیت له گہل هاوپی کانتدا دابنیشیت، ئویش فہرمووی: من ئہ گہر له مالدا بم ئہوا له گہل هاوہ لانی (مُحمَّد) دا ﷺ دادہ نیشم، واته: سہیری کتیب دہ کہ م .

(۳) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپہرہ: (۱۵۸) .

(۴) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپہرہ: (۱۶۴) .

(۵) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپہرہ: (۱۶۴) .

(۶) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپہرہ: (۱۶۳) .

* نووسينه وه و به ند كردني زانستي به سوود:

پيغه مبر ﷺ فرمويه تي: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ)^(۷).

واته: زانست به ند بكن به نووسينه وه.

وه و تراوه:

العلم صَيِّدٌ وَالْكِتَابُ قَيْدُهُ

قَيِّدْ صِيودَكَ بِالْحَبَالِ الْمُوثَقَةِ

واته: زانست نيچيره و به ستنه وه شي به نووسينه وه يه تي .. نيچيره كانت به په تي قايم به ند بكه و بيان به سهر وه (بوئ وه ي له ده ستت دهر نه چن).

جا نه گهر شيخ نه لباني هاومه جليس و هاوري يه تي نه وه موو كتي به ي نه كرد بايه و نه وه موو زانسته به سووده ي نه نووسي بايه ته وه نه وا بي گومان نه ده بوو به و زانايه ي كه به نو يكه ره وه و فرمووده ناسي سهر ده مي خوي بناسري ته وه .
ره حمه تي خوا له شيخي نه لباني بيت و گوري پر نور بيت .

وصلی الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

سایتي به هشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه ميشه له گه لمان بن بو به ره مي نوي

^(۷) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم: (۲۰۲۶).